

vonnis

RECHTBANK GELDERLAND

Team kanton en handelsrecht

Zittingsplaats Arnhem

zaaknummer / rolnummer: C/05/333973 / KG ZA 18-81

Vonnis in kort geding van 21 maart 2018

in de zaak van

[REDACTED]
wonende te **[REDACTED]**
eiser,
advocaat mr. E.M.Y. Sørensen te Rotterdam,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ROWOOD HOLDING B.V.,
gevestigd te Ridderkerk,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ROWOOD B.V.,
gevestigd te Ridderkerk,
gedaagden,
advocaat mr. J. Veninga te Koog aan de Zaan.

Eiser zal hierna worden aangeduid als **[REDACTED]** gedaagde sub 1 als de Holding, gedaagde sub 2 als Rowood en gedaagden gezamenlijk als Rowood c.s.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - de dagvaarding met producties 1 tot en met 10 van 6 maart 2018
 - een brief met productie 10 van 8 maart 2018 namens **[REDACTED]**
 - een e-mailbericht met producties 1 tot en met 4 van 13 maart 2018 namens Rowood c.s.
 - een e-mailbericht met productie 11 van 13 maart 2018 namens **[REDACTED]**
 - een e-mailbericht met productie 11 van 14 maart 2018 namens **[REDACTED]**
 - de mondelinge behandeling, gehouden op 15 maart 2018
 - de pleitnota namens **[REDACTED]**
 - de pleitnota namens Rowood c.s.

- 1.2. Ten slotte is op heden vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Rowood importeert en verkoopt hout en houtachtige plaatmaterialen. De Holding is enig aandeelhouder van Rowood. [REDACTED] is directeur en enig bestuurder van Rowood, alsmede enig aandeelhouder en bestuurder van de Holding. Rowood en de Holding zijn op hetzelfde adres gevestigd.

2.2. Sinds 1 mei 1991 werkte [REDACTED] voor Rowood, waarbij zijn eerste functie die van magazijnmedewerker was. In de tussen Rowood c.s. en [REDACTED] op 24 april 1991 gesloten en op schrift gestelde arbeidsovereenkomst zijn, voor zover in deze procedure van belang, de volgende bepalingen opgenomen:

"(...) ARTIKEL 2.

De arbeidsovereenkomst wordt aangegaan voor bepaalde tijd en zal automatisch eindigen op 31 oktober 1991 met dien verstande, dat de dienstbetrekking in ieder geval eindigt zonder dat opzegging is vereist bij het bereiken door de werknemer van de AOW gerechtigde leeftijd. (...)

ARTIKEL 7.

De werknemer zal zonder schriftelijke toestemming van werkgever gedurende de arbeidsovereenkomst en na het einde hiervan gedurende een tijdvak van twee jaar, niet in enigerlei vorm een zaak gelijk, gelijksoortig of aanverwant aan het bedrijf van werkgever vestigen, drijven of mede drijven of doen drijven, hetzij direct hetzij indirect, alsook financieel in welke vorm ook bij een dergelijke zaak belang hebben, daarin of daarvoor op enigerlei wijze werkzaam zijn, al dan niet in dienstbetrekking hetzij tegen vergoeding hetzij om niet, of daarin aandeel hebben binnen een straal van 350 km waar werkgever gevestigd is, zulks op verbeurte van een direct opeisbare boete van f. 50.000,00. (...)"

2.3. Deze arbeidsovereenkomst is nadien steeds verlengd tot en/of vervangen door een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, waarbij [REDACTED] uiteindelijk jarenlang de functie van inkoop- en verkoopmedewerker vervulde. Het loon van [REDACTED] werd sinds 1 september 1996 door de Holding aan hem betaald. Op 4 september 2015 heeft [REDACTED] de AOW-gerechtigde leeftijd bereikt en is deze arbeidsovereenkomst van rechtswege geëindigd.

2.4. Op 4 september 2015 zijn de Holding en [REDACTED] een op schrift gestelde arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur aangegaan, ingaande op 4 september 2015 en eindigend op 14 oktober 2015, waarbij de functie is omschreven als administratief medewerker. In deze arbeidsovereenkomst zijn, voor zover in deze procedure van belang, de volgende bepalingen opgenomen:

"(...) Artikel 10: Relatiebeding

Het is de werknemer niet toegestaan om binnen een tijdvak van één jaar na de beëindiging van het dienstverband – ongeacht op welke wijze dat dienstverband is geëindigd en wat daarvoor de reden was – in welke vorm dan ook (op directe of op indirecte wijze) als zelfstandig ondernemer of in dienstbetrekking bij een andere werkgever of werkzaam voor een andere opdrachtgever, cliënten en/of relaties (zulks in de meest ruime zin van het woord) van werkgever te bezoeken en/of te werven en/of op enigerlei wijze te benaderen.

Bij overtreding van het in dit beding opgenomen verbod verbeurt de werknemer ten gunste van de werkgever een onmiddellijke zonder rechterlijke tussenkomst opeisbare boete van € 10.000,00 per overtreding en van

€ 1.000,00 voor iedere dag dat die overtreding voortduurt, zulks onverminderd het recht van de werkgever om vergoeding van de werkelijke schade te vorderen. (...)”

2.5. Op 4 januari 2016 zijn de Holding en [REDACTED] opnieuw een op schrift gestelde arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd aangegaan, ingaande op 1 januari 2016 en eindigend op 31 december 2016. [REDACTED] is per voornoemde datum opnieuw in dienst getreden bij de Holding als inkoop/verkoopmedewerker. In deze arbeidsovereenkomst zijn, voor zover in deze procedure van belang, de volgende bepalingen opgenomen:

“(...) Artikel 1: Datum van ingang en duur

Deze arbeidsovereenkomst gaat in op 1 januari 2016 en wordt gesloten voor bepaalde tijd. De arbeidsovereenkomst eindigt van rechtswege op 31 december 2016. Bij deze zijn alle voorgaande overeenkomsten vervallen.

(...)

Artikel 10: Relatiebeding

Het is de werknemer niet toegestaan om binnen een tijdvak van één jaar na de beëindiging van het dienstverband – ongeacht op welke wijze dat dienstverband is geëindigd en wat daarvoor de reden was – in welke vorm dan ook (op directe of op indirecte wijze) als zelfstandig ondernemer of in dienstbetrekking bij een andere werkgever of werkzaam voor een andere opdrachtgever, cliënten en/of relaties (zulks in de meest ruime zin van het woord) van werkgever te bezoeken en/of te werven en/of op enigerlei wijze te benaderen.

Bij overtreding van het in dit beding opgenomen verbod verbeurt de werknemer ten gunste van de werkgever een onmiddellijke zonder rechterlijke tussenkomst opeisbare boete van € 10.000,00 per overtreding en van € 1.000,00 voor iedere dag dat die overtreding voortduurt, zulks onverminderd het recht van de werkgever om vergoeding van de werkelijke schade te vorderen. (...)”

2.6. Op 11 oktober 2016 hebben [REDACTED] en de Holding een gebruiksovereenkomst laptop & mobiele telefoon gesloten.

2.7. Per 1 november 2016 is de arbeidsovereenkomst van 4 januari 2016 door [REDACTED] vervroegd opgezegd, welke opzegging door de Holding is aanvaard.

2.8. De zoon van [REDACTED] de heer [REDACTED] was jarenlang werkzaam bij Rowood. In 2016 is hij, na een ernstig conflict met zijn vader, bij Rowood vertrokken en heeft hij op 4 januari 2017 Nedwood Benelux B.V. (hierna: Nedwood) opgericht. Nedwood Holding B.V. is tevens op voornoemde datum door [REDACTED] opgericht. Nedwood Holding B.V. is bestuurder van Nedwood. De heer [REDACTED] is enig aandeelhouder en bestuurder van Nedwood Holding B.V. Nedwood is vlakbij Rowood gevestigd en drijft een onderneming die zich net als Rowood bezighoudt met import en verkoop van hout en houtachtige plaatmaterialen.

2.9. [REDACTED] is vanaf begin 2017 als zelfstandig ondernemer (ZZP-er) begonnen met het verrichten van werkzaamheden voor Nedwood, voor gemiddeld 20 uren per week.

2.10. Op 18 december 2017 is door de voorzieningenrechter aan Rowood c.s. verlof verleend tot het leggen van conservatoir derdenbeslag ten laste van [REDACTED] tot een bedrag van € 29.495,00, met dien verstande dat de termijn voor het instellen van de eis in de

hoofdzaak wordt gesteld op 14 dagen na het beslag. Op 22 december 2017 is namens Rowood c.s. beslag gelegd onder de Coöperatieve Rabobank U.A. te Utrecht (hierna: de Rabobank) op de bankrekening van [REDACTED] ter verzekering van het verhaal van een door Rowood c.s. ingestelde vordering op [REDACTED] ten bedrage van € 29.495,00. Een eis in de hoofdzaak is door Rowood c.s. niet binnen 14 dagen nadien ingesteld. Om die reden is op 1 februari 2018 door de voorzieningenrechter aan Rowood c.s. andermaal verlof verleend tot het leggen van conservatoir derdenbeslag ten laste van [REDACTED] wederom met dien verstande dat de termijn voor het instellen van de eis in de hoofdzaak wordt gesteld op 14 dagen na het beslag. Op 1 februari 2018 is namens Rowood c.s. opnieuw conservatoir derdenbeslag gelegd onder de Rabobank op de bankrekeningen van [REDACTED]. Uit een brief van de Rabobank van 2 maart 2018 aan de advocaat van [REDACTED] blijkt dat dit beslag doel heeft getroffen voor een bedrag van € 24.905,84.

2.11. Op 2 februari 2018 heeft Rowood c.s. tegen [REDACTED] een vordering ingesteld bij deze rechtbank. Rowood c.s. vordert in deze procedure primair [REDACTED] te veroordelen tot betaling aan Rowood c.s. van een bedrag van € 22.689,01 uit hoofde van overtreding van het contractuele concurrentiebeding, alsmede tot betaling van een bedrag van € 40.000,00 uit hoofde van overtreding van een contractueel beding. Subsidiair vordert Rowood c.s. te verklaren voor recht dat [REDACTED] tegenover Rowood c.s. aansprakelijk is op grond van onrechtmatige concurrentie in de zin van artikel 6:162 BW en dat [REDACTED] is gehouden om de schade die Rowood c.s. dientengevolge lijdt, te vergoeden.

3. Het geschil

3.1. [REDACTED] vordert - na wijziging van eis - bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad op de minuut en op alle dagen en uren, om Rowood c.s. te veroordelen

1. om het conservatoir derdenbeslag onder de Rabobank op zijn bankrekeningen binnen twee dagen na de betekening van het vonnis op te heffen, zulks op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 1.000,00 per dag of deel van een dag, althans een in goede justitie te bepalen bedrag over een in goede justitie te bepalen tijdvak, dat Rowood c.s. in gebreke is of blijft ten aanzien van de nakoming hiervan,
2. in de kosten dit geding, te vermeerderen met de nakosten een en ander te voldoen binnen 14 dagen na dagtekening van het vonnis, en – voor het geval voldoening van de (na)kosten niet binnen de gestelde termijn plaatsvindt – te vermeerderen met de wettelijke rente over de (na)kosten te rekenen vanaf bedoelde termijn voor voldoening,
3. in de gemaakte en nog te maken advocaatkosten, tot en met heden vastgesteld op € 6.000,00 exclusief BTW.

3.2. [REDACTED] legt, kort gezegd, aan zijn vorderingen ten grondslag dat het door Rowood c.s. gelegde conservatoir beslag is gebaseerd op een ondeugdelijke vordering. [REDACTED] voert daartoe aan dat het concurrentiebeding, waarvan Rowood c.s. stelt dat [REDACTED] deze heeft overtreden en op grond waarvan [REDACTED] aan Rowood c.s. een boete zou zijn verschuldigd, is komen te vervallen. Daarnaast stelt [REDACTED] zich op het standpunt dat het relatiebeding, op basis waarvan Rowood c.s. eveneens stelt dat [REDACTED] een boete zou zijn verschuldigd, zoals die is opgenomen in het arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur, nietig is, omdat deze niet is gemotiveerd. Evenmin is volgens [REDACTED] sprake van onrechtmatige concurrentie, zodat ook een vordering op die grond niet slaagt. [REDACTED] betoogt voorts dat een belangenafweging

21 maart 2018

in zijn voordeel dient uit te vallen. Tenslotte voert [REDACTED] aan dat het beslag in de gegeven omstandigheden misbruik van bevoegdheid door Rowood c.s. oplevert.

3.3. Rowood c.s. voeren verweer en concluderen tot afwijzing van de vorderingen met veroordeling van [REDACTED] in de kosten van de procedure. Volgens Rowood c.s. is [REDACTED] nog altijd gebonden aan het concurrentiebeding uit de arbeidsovereenkomst van [REDACTED] met Rowood. Rowood c.s. betwisten dat sprake is van nietigheid van het relatiebeding, nu de overeenkomst van 4 januari 2016 weliswaar voor bepaalde tijd is aangegaan maar niet los kan worden gezien van de het voorafgaande langdurige dienstverband. Daarnaast is volgens Rowood c.s. aan de zijde van [REDACTED] sprake van onrechtmatige concurrentie.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. De voorzieningenrechter overweegt en oordeelt voorshands als volgt.

4.2. Met de aard van het gevorderde en het daaraan ten grondslag gelegde acht de voorzieningenrechter het spoedeisend belang bij de gevraagde voorziening gegeven.

(on)deugdelijkheid van de vordering?

4.3. De door [REDACTED] ingestelde vordering strekt tot opheffing van het namens Rowood c.s. gelegde conservatoire beslag op de bankrekeningen van [REDACTED], die zich daarbij allereerst beroept op de ondeugdelijkheid van de vordering van Rowood c.s. Volgens het bepaalde in artikel 705 lid 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) dient het beslag te worden opgeheven indien summierlijk van de ondeugdelijkheid van het door de beslaglegger ingeroepen recht blijkt. Dit brengt mee dat het in de eerste plaats op de weg ligt van degene die de opheffing vordert om met inachtneming van de beperkingen van de voorzieningenprocedure aannemelijk te maken dat de door de beslaglegger gepretendeerde vordering ondeugdelijk of onnodig is (HR 14 juni 1996, NJ 1997/481). Er zal evenwel beslist moeten worden aan de hand van wat door beide partijen naar voren is gebracht en summierlijk met bewijsmateriaal is onderbouwd. Die beoordeling kan niet geschieden los van de in een zodanig geval vereiste afweging van de wederzijdse belangen, waarbij dient te worden beoordeeld of het belang van de beslaglegger bij handhaving van het beslag op grond van de door deze naar voren gebrachte omstandigheden zwaarder dient te wegen dan het belang van de beslagene bij opheffing van het beslag. De Hoge Raad heeft hier aan toegevoegd dat een conservatoir beslag naar zijn aard ertoe strekt om te waarborgen dat, zo een vooralsnog niet vaststaande vordering in de bodemprocedure wordt toegewezen, verhaal mogelijk zal zijn, terwijl de beslaglegger bij afwijzing van de vordering zal kunnen worden aangesproken voor de door het beslag ontstane schade.

concurrentiebeding

4.4. Rowood c.s. baseren hun vordering jegens [REDACTED] uit hoofde waarvan beslag is gelegd allereerst op het concurrentiebeding in de arbeidsovereenkomst tussen Rowood en [REDACTED]. Volgens [REDACTED] is de vordering in zoverre ondeugdelijk, omdat hij, [REDACTED], bij het aangaan van de laatste arbeidsovereenkomst met de Holding ervan uit mocht gaan dat de eerdere arbeidsovereenkomsten, ook die met Rowood, waren komen te vervallen en dat hij

daaraan, dus ook aan het met Rowood overeengekomen concurrentiebeding, niet langer gebonden was. Volgens Rowood c.s. gaat dit betoog niet op, omdat dit concurrentiebeding niet is komen te vervallen met het aangaan van de arbeidsovereenkomst met de Holding van 4 januari 2016, nu de daarin opgenomen bepaling 'Bij deze zijn alle voorgaande overeenkomsten vervallen' niet ziet op overeenkomsten met Rowood.

4.5. [REDACTED] heeft gewezen op een aantal omstandigheden op grond waarvan volgens hem de bedoelde vervalbepaling in de overeenkomst van 4 januari 2016 ook betrekking had op zijn eerste arbeidsovereenkomst met Rowood, waarin het concurrentiebeding was opgenomen. [REDACTED] wijst in dat verband op het feit dat de Holding volledige zeggenschap heeft over Rowood, dat beide vennootschappen door dezelfde directeur worden bestuurd en op hetzelfde adres zijn gevestigd en dat de Holding gedurende de laatste jaren van de arbeidsovereenkomst met Rowood al het loon uitbetaalde aan [REDACTED]. De voorzieningenrechter begrijpt uit deze toegelichte stellingen dat volgens [REDACTED] Rowood beschouwd moet worden – al dan niet op basis van toereikende volmacht – als vertegenwoordigd door de Holding bij het overeenkomen van de bepaling in de arbeidsovereenkomst met de Holding van 4 januari 2016 'Bij deze zijn alle voorgaande overeenkomsten vervallen' dan wel dat er sprake is van verwevenheid bij Rowood c.s. in die zin, dat genoemde bepaling ook sloeg op de arbeidsovereenkomst tussen [REDACTED] en Rowood en het daarin opgenomen concurrentiebeding.

4.6. Onweersproken is dat mr. Veninga namens Rowood c.s. bij brief van 5 juli 2017 aan [REDACTED] heeft bericht dat het relatiebeding een vervanging en verlichting is van het zware concurrentiebeding uit de oude arbeidsovereenkomst. Hoewel mr. Veninga ter zitting desgevraagd heeft verklaard dat deze mededeling een omissie aan zijn zijde betreft en dat bij het aangaan van de arbeidsovereenkomst van 4 januari 2016 enkel was bedoeld de Holding te vertegenwoordigen kan aan die eerdere mededeling van de advocaat, die zowel Rowood als de Holding bijstaat, niet alle relevante betekenis worden onzegd. Al met al zijn er thans voldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat [REDACTED] er gerechtvaardigd op heeft mogen vertrouwen dat met het aangaan van die laatste arbeidsovereenkomst de eerste arbeidsovereenkomst (met het concurrentiebeding) zou zijn komen te vervallen. Hierbij slaat de voorzieningenrechter acht op de grote mate van verwevenheid van Rowood en de Holding, waarbij het er sterk op lijkt dat zij organisatorisch als één onderneming optreden. De voorzieningenrechter acht het gelet op voornoemde vaststaande feiten en omstandigheden, waarop [REDACTED] heeft gewezen, voldoende aannemelijk dat in een bodemprocedure zal worden geoordeeld dat er sprake was van een aan Rowood toe te rekenen schijn van volmachtverlening aan de Holding (zie HR 3 februari 2017, ECLI:NL:HR:2017:142) bij het vervallen verklaren van eerdere arbeidsovereenkomsten en het daarin opgenomen concurrentiebeding. Gelet daarop is, voor zover de vordering van Rowood c.s. jegens [REDACTED] is gebaseerd op het concurrentiebeding, summierlijk van de onduidelijkheid daarvan gebleken.

relatiebeding

4.7. Rowood c.s. leggen aan de vordering, waarop het beslag ziet, voorts ten grondslag dat [REDACTED] heeft gehandeld in strijd met het relatiebeding zoals dat in de laatste arbeidsovereenkomst (van 4 januari 2016) tussen de Holding en [REDACTED] is overeengekomen. Volgens [REDACTED] betreft dit een nietig beding, aangezien het een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd betreft en het contract geen motivering van dit beding bevat. Volgens Rowood

c.s. kan genoemde overeenkomst niet los worden gezien van de eerdere arbeidsovereenkomsten. Daarmee werpen Rowood c.s. de vraag op of de laatste arbeidsovereenkomst tussen [REDACTED] en de Holding kan worden gekwalificeerd als een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur of dat deze moet worden aangemerkt als een voorzetting van de eerste arbeidsovereenkomst(en) met de Holding (en met Rowood). Voor zover Rowood c.s. in dat kader een beroep beogen te doen op de zogenoemde Ragetlie-regel sinds 1 juli 2015 neergelegd in artikel 7:667, vierde lid, BW - daargelaten of deze bepaling strekt ter bescherming van het belang van Rowood c.s. in deze - gaat dit niet op, reeds omdat deze bepaling niet van toepassing is indien de voor onbepaalde tijd aangegane arbeidsovereenkomst is geëindigd wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd van de werknemer op grond van een daartoe strekkend beding en vast staat dat de eerste arbeidsovereenkomst is gesloten tussen Rowood en [REDACTED] is geëindigd vanwege het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd door [REDACTED]. Met andere woorden: de enige arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd is niet voortgezet. De arbeidsovereenkomst van 4 januari 2016 volgt - met een tussenpoos van enige maanden - op een andere arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd tussen [REDACTED] en de Holding, gesloten op 4 september 2015.

4.8. Nu vast staat dat het relatiebeding is opgenomen in een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur en voorts niet in geschil is dat dit beding niet is gemotiveerd, ligt ter beoordeling voor de vraag of [REDACTED] is gehouden aan het relatiebeding. Zowel de eerste als de laatste arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur is aangegaan na de inwerkingtreding op 1 januari 2015 van het nieuwe artikel 7:653 BW. In het eerste lid, sub a, van dat nieuwe artikel is bepaald dat een beding tussen de werkgever en de werknemer waarbij deze laatste wordt beperkt in zijn bevoegdheid om na het einde van de overeenkomst op zekere wijze werkzaam te zijn, slechts geldig is indien de arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd is aangegaan. In het tweede lid van dat artikel is bepaald dat, in afwijking van de regel van lid 1 sub a, een zodanig beding (wel) kan worden opgenomen in een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd, indien uit de bij dat beding opgenomen schriftelijke motivering van de werkgever blijkt dat het beding noodzakelijk is vanwege zwaarwegende bedrijfs- of dienstbelangen. Het artikel ziet ook op een relatiebeding als het onderhavige geval (HR 28 maart 2008, ECLI:NL:HR:2008:BC0384, Philips/Oostendorp). De op 1 januari 2015 inwerking getreden wijziging van artikel 7:653 BW heeft geen verandering gebracht in het bestaande recht (HR 3 maart 2017, ECLI:NL:HR:2017:3645). Onder deze omstandigheden en gelet op de tussen [REDACTED] en de Holding op 4 januari 2016 gesloten arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur, waarin een motivering van het relatiebeding zoals hiervoor bedoeld ontbreekt, zal naar de verwachting van de voorzieningenrechter in de bodemzaak het relatiebeding waarschijnlijk worden vernietigd, zodat [REDACTED] daaraan niet (meer) gebonden zal zijn, terwijl het relatiebeding in de arbeidsovereenkomst van 4 september 2015 met het aangaan van de arbeidsovereenkomst van 4 januari 2016 is komen te vervallen. Gelet daarop is, voor zover de vordering van Rowood c.s. jegens [REDACTED] is gebaseerd op het relatiebeding, eveneens summierlijk van de ondeugdelijkheid daarvan gebleken.

4.9. Rowood c.s. betogen dat een belangenafweging in hun voordeel dient uit te slaan, nu [REDACTED] als pensioengerechtigde naar verwachting niet lang meer zal doorwerken en dus maar beperkt belang heeft bij de bescherming van artikel 7:653 BW, terwijl voor Rowood c.s. grote bedrijfsbelangen op het spel staan met de concurrentie die hen door Nedwood wordt aangedaan ten aanzien van de klanten die [REDACTED] nog kennen uit de Rowood-periode.

De voorzieningenrechter begrijpt dat Rowood c.s. hiermee een beroep doen op het bepaalde in artikel 7:653, derde lid BW, waarin is voorzien in belangenafwegingen betreffende al dan niet noodzakelijkheid van het relatiebeding vanwege zwaarwegende bedrijfs- of dienstbelangen en (on)billijke benadeling van de werknemer door het relatiebeding. [REDACTED] heeft aangevoerd dat hij juist een groot belang heeft bij de bescherming tegen het ongemotiveerde relatiebeding, omdat hem is gebleken Rowood c.s. sinds 1991 hebben nagelaten om voor premieafdracht zorg te dragen, zodat hij van aanvullend pensioen verstoken is (hetgeen door Rowood c.s. niet is weersproken) en hij gelet op zijn financiële verplichtingen dus dringend aanvullend inkomen op zijn AOW nodig heeft, terwijl van hem gelet op zijn leeftijd niet meer gevergd kan worden zich in te werken of te scholen voor arbeid in een andere branche dan de houtbranche. [REDACTED] stelt slechts 20 uren per week voor Nedwood werkzaam te zijn, vanuit zijn huis, en slechts administratieve taken te verrichten. Voorts voert [REDACTED] aan dat de door Rowood c.s. aan hem verweten gedragingen, die hij betwist, zien op vijf of minder klanten, terwijl Rowood een klantenbestand van 200 klanten heeft. Dat laatste is onweersproken. Volgens [REDACTED] is het nadeel voor Rowood c.s. dus hoe dan ook slechts zeer gering. De voorzieningenrechter laat, gelet op al het voorgaande, de te verrichten belangenafweging ten gunste van [REDACTED] uitslaan. Bij de verdere beoordeling zal er dan ook van uit worden gegaan dat in de bodemprocedure het relatiebeding ook na de te verrichten belangenafweging in rechte niet zal standhouden.

Onrechtmatige concurrentie

4.10. Rest de vraag of aan de zijde van [REDACTED] sprake is van onrechtmatige concurrentie jegens Rowood c.s. Voorop staat dat het een ex-werknemer, die in zijn handelingen niet wordt beperkt door een relatie- of concurrentiebeding, in beginsel vrijstaat zijn voormalige werkgever te beconcurreren. Van onrechtmatige concurrentie is pas sprake wanneer gebruik wordt gemaakt van bij de voormalige werkgever opgedane kennis en gegevens omtrent klanten, waardoor stelselmatig en substantieel duurzaam bedrijfsdebiët wordt afgebroken (HR 9 december 1955, NJ 1956/157 (Boogaard/Vesta)).

4.11. Rowood c.s. legt aan haar vordering in de hoofdzaak subsidiair ten grondslag dat [REDACTED] structureel klanten en leveranciers benadert, waardoor Rowood c.s., kort gezegd, schade leidt. [REDACTED] heeft in de onderhavige kort geding-procedure de door Rowood c.s. in het beslagrekest gestelde vijftal gedragingen gemotiveerd betwist. In geschil is onder meer of [REDACTED], zoals hij zelf verklaart, slechts voor 20 uren in de week administratieve werkzaamheden voor Nedwood verricht vanuit zijn thuisadres, of zoals Rowood c.s. stellen nog altijd in- en verkoop werkzaamheden met wervende klantencontacten verricht. Per gestelde overtreding heeft [REDACTED] een gemotiveerde betwisting naar voren gebracht, in reactie waarop een nadere onderbouwing aan de zijde van Rowood c.s. is uitgebleven. Om te kunnen beoordelen of [REDACTED] zich jegens Rowood c.s. schuldig heeft gemaakt aan de verweten vijf gedragingen is nader onderzoek noodzakelijk. Een kort geding leent zich daar echter niet voor. De vraag is echter of de verwachting gerechtvaardigd is dat zelfs indien deze vijf gedragingen in een bodemprocedure komen vast te staan, dit zal leiden tot het oordeel dat er sprake is van onrechtmatige concurrentie door het gebruik maken van bij de voormalige werkgever opgedane kennis en gegevens omtrent klanten, zodanig dat stelselmatig en substantieel duurzaam bedrijfsdebiët wordt afgebroken. Hoewel vaststaat dat [REDACTED] werkzaamheden verricht voor Nedwood, een concurrent van Rowood c.s., betekent de enkele omstandigheid dat voor zover bepaalde klanten van Rowood c.s. zijn overgegaan

naar Nedwood dit nog niet dat [REDACTED] onrechtmatig jegens Rowood c.s. heeft gehandeld. [REDACTED] heeft toegelicht dat de verweten gedragingen, die hij weerspreekt, hoe dan ook slechts vijf of minder klanten van Rowood betreffen, terwijl het klantenbestand van Rowood meer dan 200 klanten betreft. Dit laatste is niet weersproken. Van bijkomende omstandigheden die in dit kader al kunnen leiden tot de inschatting dat de klanten van Rowood c.s. op grond van onrechtmatige concurrentie door [REDACTED] naar Nedwood zijn overgegaan, is onvoldoende gebleken. Ook in zoverre is summierlijk gebleken van de ondeugdelijkheid van de vordering van Rowood c.s. op [REDACTED]

Conclusie

4.12. Het voorgaande leidt tot de slotsom dat de ondeugdelijkheid van de vordering van Rowood c.s. op [REDACTED] summierlijk is gebleken, hetgeen grond voor opheffing van het beslag vormt. Een belangenafweging, waarin ook het door Rowood c.s. gestelde restitutierisico is betrokken, leidt niet tot een ander oordeel, waarbij de voorzieningenrechter in het bijzonder acht slaat op hetgeen hierboven onder 4.9 is overwogen ten aanzien van de belangenafweging. [REDACTED] heeft voorts - op zichzelf onweersproken - aangevoerd zijn banktegoed, waarop het beslag ligt, nodig te hebben voor zijn levensonderhoud. Gelet op dit alles dient het door Rowood c.s. gelegde conservatoire beslag te worden opgeheven. Hetgeen over en weer meer of anders is aangevoerd behoeft thans geen bespreking. Nu het door Rowood c.s. gelegde conservatoire beslag bij dit vonnis zal worden opgeheven, ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding Rowood c.s. daartoe te veroordelen op straffe van een dwangsom. De gevraagde uitvoerbaarheid bij voorraad zal worden verleend als hierna te bepalen.

Proceskosten

4.13. Ten aanzien van de proceskostenveroordeling geldt voorts het volgende. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling is namens [REDACTED] bij wijze van eisvermeerdering gevorderd om Rowood c.s. te veroordelen in de gemaakte en nog te maken advocaatkosten, tot en met heden door [REDACTED] begroot op € 6.000,00 exclusief BTW. Rowood c.s. hebben hiertegen bezwaar gemaakt, nu zij zich niet deugdelijk hebben kunnen voorbereiden op deze vordering, die hen pas ter zitting bekend werd. Nog los van het feit dat ter zitting is gebleken dat relevante gegevens voor de beoordeling ontbraken, zoals gegevens van de rechtsbijstandsverzekeraar van [REDACTED], is de voorzieningenrechter met Rowood c.s. van oordeel dat deze aanvullende vordering tardief en in strijd met de goede procesorde is ingesteld, nu slechts als reden voor de late vermeerdering is opgegeven dat eerst bij het opstellen van de pleitnota de gedachte opkwam dat het niet redelijk was [REDACTED] voor deze kosten te laten opdraaien. Deze vordering zal dan ook worden afgewezen. Rowood c.s. zal enkel in de proceskosten worden veroordeeld zoals hierna te melden.

4.14. Rowood c.s. zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten, vermeerderd met de wettelijke rente, worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van [REDACTED] worden begroot op:

- dagvaarding	€	109,60
- griffierecht		291,00
- salaris advocaat		816,00
Totaal	€	1.216,60

4.15. De gevorderde nakosten zullen worden toegewezen als na te melden.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. heft op het op 1 februari 2018 ten laste van [REDACTED] onder de Coöperatieve Rabobank U.A. te Utrecht op zijn bankrekeningen gelegde conservatoire beslag,

5.2. veroordeelt Rowood c.s. in de proceskosten, aan de zijde van [REDACTED] tot op heden begroot op € 1.216,60, te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW over dit bedrag met ingang van de vijftiende dag na betekening van dit vonnis tot de dag van volledige betaling,

5.3. veroordeelt Rowood c.s. in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 131,00 aan salaris advocaat, te vermeerderen, onder de voorwaarde dat Rowood c.s. niet binnen veertien dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan en er vervolgens betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden, met een bedrag van € 68,00 aan salaris advocaat en de exploitkosten van betekening van de uitspraak, en te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW over de nakosten met ingang van veertien dagen na de betekening van dit vonnis tot aan de voldoening,

5.4. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

5.5. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. K. Mans en in het openbaar in tegenwoordigheid van de griffier M.L.M. Josemanders uitgesproken op 21 maart 2018.

